

A költészet zamata

Líraiság versben, borban – talán ekként jellemezhető leginkább a *Várad* folyóirat februári író-olvasó találkozásának lényege. Az összejövetel vendége **Csávossy György István** volt, akivel Dénes László felelős szerkesztő beszélgetett. Az irodalmi délutánt az újonnan megnyílt nagyváradai Román–Magyar Kulturális Központban (ami a Kolozsvári úti, átalakított és felújított egykori váradvelencei római katolikus kultúrházban működik) tartották meg. A rendezvényt a *Várad* folyóirat és a Szent László Egyesület szervezte a házigazda Gheorghe Şincai Bihar Megyei Könyvtár partnerségével.

A költő és borász, borbíráló Csávossy György István mesélt életének különféle szakaszairól, arról, hogy miként vezetett útja a borászat felé, továbbá hogy miért kezdett verselni. Megható és vidám anekdoták, szomorkás és szívvidító versek egyaránt elhangzottak. A költészetnek megvan a maga mámora, másfelől egy érzékeny lelkületű, jó borász az istenadta nedűkben fölleli a líraiságot.

A meghívott először az életútjáról beszélt dióhéjban. Kolozsváron született, ám gyermek-, illetve kamaszéveit Csombordon, majd Nagyenyeden töltötte. Egyetemi tanulmányait a szülővárosában végezte, majd Temesvárra került. Édesapjának bánási kötődése is van, ezért a Béga-parti városban sem érezte magát idegennek. Mindezek miatt Csávossy György István egyszerűen csupán annyit jegyzett meg: „Erdélyi vagyok”.

A szilágysomlyói Sylvania pezsgőgyárban több mint tizenöt évig dolgozott mikrobiológusként, minőségellenőrként, sőt rövid ideig igazgató is volt. Évi négymillió palack pezsgő volt a termelésük az „átkosban”...

Hogy mi mindent jelent borásznak lenni? „A szőlő és a bor szeretete bele van kódolva az emberi génállományba, de szendergő állapotban van jelen egészen addig, amíg a kiválasztott, elültetett szál szőlővessző után az ember először veszi kezébe a metszőollót, először örül a letisztult újbornak, és először cseppent belőle a pince padlójára köszönétként a Fennvalónak, aki az éltető esőt és napsugarat adja” – mondta Csávossy György István. Arról is vallott, szeretett édesapja, néhai Csávossy György költő, színműíró, mezőgazdasági szakíró, középiskolai és egyetemi oktató (aki egy ideig a bihardíószegi vincellériskolában is tanított) nem próbálta őt mindenáron a borászkodás felé terelgetni, ám mégis úgy alakult, hogy a növényvédelemtől eljutott a borászatig.

Az ifjabb Csávossy '94-ben került Nagyváradra, jelenleg nyugdíjas, borbírálóként rendszeresen zsűriz különféle borversenyeken. Édesapja 2015-ben bekövetkezett halála rettenetesen megviselte, nagyon nehezen dolgozta fel az elvesztését. Ezután kezdett verseket írni valamiféle különleges sugallatra. Ezt afféle ezoterikus csodának tartja. „Első igazi könyvem a 2020-as *Apám könyve*. Nem is lehetett volna

más a címe.” Az unokája megszületése után publikált gyermekverseket is, *Maci mese* címmel jelent meg gyermekverskötete 2022-ben.

Csávossy György István jóvoltából a borversenyek hangulatába is bepillanthatott a közönség. Legutóbbi verseskötetéből, amely a múlt esztendő végén jelent meg, szintén ízelítőt kaptak a jelenlévők. A verseskönyv címe, témája mi más lehetne, mint az örök bor, a címe épp ezért *Vinum aeternum*. A kötetben található „borverseket” a budapesti Győrfi András kiváló rajzai illusztrálják, aki „remek festőművész, de még jobb grafikus”. Széleseben, igencsak rövid idő alatt nagyszerű illusztrációkat készített a tréfás és komolyabb hangulatú versekhez.

Szóba került, hogy Tokajban a magyar borkultúráért emlékérmeket kaptott, amit persze örömmel fogadott. Csávossy szerint bárki lehet borász, akiben él a szőlő és bor iránti szeretet, és veszi a fáradságot, hogy megtanulja, elsajátítsa a szükséges technológiákat, szakmai tudnivalókat. A felolvasott borversekből meg egyebek mellett kiderült, milyen Adyval a teraszon, mit jelent a májról való értekezés és miféle óda szól a kocsonyáról.

A beszélgetés vége felé a résztvevők megkóstolhatták a költő által felkínált kaliforniai chardonnay-t, hogy úgymond ne legyen elérhetetlen a múzsa. A jó hangulatú találkozó dedikálással fejeződött be.

Tóth Hajnal